

ХРИСТО ФОТЕВ
...НО Е УЖАСНО ДА НЕ ТЕ
ЗАГУБЯ...

chitanka.info

На Уляна

...Но е ужасно да не те загубя.
И аз те губя — губя те по улици
и влакове със някакво неистово,
прекрасно разточителство. По влакове
и улици... Сеячът аз на твоите
сълзи съм... Ще умра от изумление.
Какво да съхраня?
Несъхранимото?
Косите ти, ръцете ти и погледа
(със сребърните ключове на дъното?)
Как да убия светлото движение
на нежността си, сестро моя... Въздуха
се утаява и звездите — твоите
лунички — са високо над дърветата.
Да тръгнем по вечерните улици.
И нека да им посветиме своето
мълчание... О, ти си като спомена —
озона — след дъжда... Но ти си хубава.
Хвани ме за ръката, тук, сред хората.
Сред хората вечерни и отстъпващи.
Сред думите, приведени под бремето
на оскърбената ти красота...
Да тръгваме.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.